1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது வரவில்லை.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, if this question has been included in the order paper, I would like to know whether the Hon. Minister has requested its postponement. If it is not so, it will be embarrassing to us. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் வினாக்கள் கூட ஆர்டர் பேப்பரிலே வழக்கமாக இருப்பது போல் தான் இருக்கும். ஆனால் அந்த மரபுகூட இப்பொழுது கொஞ்சம் மாறி வருகிறது. சில அமைச்சர்கள் தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடலாம். அப்பொழுது அவைக்கும் கௌரவமாக இருக்கும். வினாக்கள் போய்ப்போய்த் திருப்பித் திருப்பி வருவதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Price of Sugar

* 461 *Q.*—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that retail price of sugar in Madras City and districts has gone up since November 1971; and

(*b*) if so, the steps taken to bring down the price?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) 1971, டிசம்பர் திங்களில் இந்த அரசு, சர்க்கரை ஆலைகளுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்திற்று. அப்போது, கிலோகிராம் ஒன்று ரூ. 2 வீதம் சர்க்கரை பொதுமக்களுக்கு பங்கீடு செய்யப்படுவதற்காக, திங்கள் ஒன்றுக்கு தாம் வெளியனுப்பும் சர்க்கரை உற்பத்தியினால் 10% அளவை அரசுக்குத் தருவதாக அந்தச் சர்க்கரை ஆலைகள் ஒப்புக்கொண்டன. 1972 ஜனவரி முதற்கொண்டு, சர்க்கரை கிலோ ஒன்று ரூ. 2 என்ற வீதத்தில் பொது மக்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்காக குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்ற தொழிற்சாலை விலை வீதத்தில் சர்க்கரை ஆலைகள் தமக்கு வழங்குகிற 60 சதவீத சர்க்கரை அளவிலிருந்து இந்திய அரசு ஒதுக்கீடுகள் செய்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், மற்றும் அனுமதி பெற்ற கடைகள் மூலமாக பொதுமக்களுக்கு பங்கீட்டு அட்டைகள் காண்பிக்கப்படுவதன் மேல் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2 வீதம் சர்க்கரை வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இப்போது விற்பது கிலோவிற்கு இரண்டு ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மொத்தமாக உள்ள விலை, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி பார்த்தால் ரூ. 1.50 தான் ஆகிறது. அப்படியானால் ரூ. 1.75-க்கு கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவோ அல்லது நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாகவோ விற்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ரூ. 1.50 என்பது எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி இல்லாமல். அந்த ரூ. 45-ஐம் சேர்த்துக்கொண்டால் ரூ. 1.95 ஆகிறது. மேற்கொண்டு இன்ஸிடன்டல் சார்ஜையும் சேர்த்து ரூ. 2 என்று போட்டிருக்கிறோம்.

திரு. என். மருதாசலம் : கிராமங்களிலும் சரி, நகரங்களிலும் சரி இந்த சர்க்கரை கொடுப்பதில் கார்டுக்கு ஒரு ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்த ஒரு ரூபாய் என்பது எதற்காக வாங்கப்படுகிறது? அந்த ரூபாய் சர்க்காருக்கு வந்து சேருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சில மாவட்டங்களில் குடும்பக் கார்ட் வைத்த நேரத்தில் பாதுகாப்பு நிதிக்காக ஒரு ரூபாய் சிலர் வசூலித்திருக்கிறார்கள். அப்படி வசூலிக்கக்கூடாது என்று முதல்வர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பித்ததன் பேரில் அது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டிருக்கிறது. கொடுத்த பணம் பாதுகாப்பு நிதியில் பத்திரமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இந்த சர்க்கரை விலை உயர்வுக்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான் என்று பொதுமக்கள் கருதுகிறார்கள் அதற்கான நமது மாநில அரசின் கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சர்க்கரை விலை உயர்விற்குக் காரணம் மத்திய அரசு மாதாமாதம் வெளியிடும் சர்க்கரை அளவைப் பொறுத்திருக்கிறது. 60% லெவி முறையில் விற்பதற்காக மாநில அரசுக்குத் தருகிறார்கள். 40% வெளிச் சந்தையில் விற்றுக்கொள்ளலாம் என்று உரிமம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதைக் கூட இனிமேல் அரசுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதற்காக இன்றையதினம் டெல்லியில் ஒரு மாநாடு கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் கலந்து கொள்வதற்கு தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்றிருக்கிற ஆலை முதலாளிகள் போவதற்கு முன்பு என்னைச் சந்தித்து விட்டுச் சென்றார்கள். உங்கள் கருத்து என்ன என்று கேட்டிருக்கிறோம். 40% வெளிச் சந்தையில் விற்பதற்கு ஒப்புக்கொள்ளப் போகிறீர்களா, டெல்லி சர்க்கார் என்ன சொல்கிறது என்பதைப் பற்றி அறிந்து தகவல் சொல்ல

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேற்கொண்டு நான் முதல்வர் அவர்களைக் கலந்து கொண்டு சொல்வதாகச் சொல்லி அனுப்பி யிருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஜனவரி 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு 60% சர்க்கரையை அரசாங்கம் மூலமாகவே விநியோகிப்பதாக அறிகிறோம். மாதம் ஒன்றுக்கு 10,000 டன் என்று அமைச்சர் அவர்களின் குறிப்பில் இருக்கிறது. அப்படியானால் ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் இந்த மூன்று மாதங்களுக்கு 30,000 டன் சர்க்கரை அரசாங்கத்தின் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 30,000 டன்னில் ஏறக்குறைய 9,600, 9,700, 10,000 டன் என்று வந்திருக்கும். சிறிது கூடுதல், குறைவாக வந்திருக் கிறது அலாட்மென்ட். முழுவதையுமே குடும்பக் கார்ட் மூலம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். சில மாவட்டங்களில் கொடுக்கப்பட்ட சர்க்கரை சரியான முறையில் பொதுமக்களிடம் போய்ச் சேராமல் அப்படியே தேங்கி இருக்கிறது, எடுக்கவில்லை. சென்ற மாதம் 'காரி ஓவர்' செய்தது 5,000 டன் இருக்கிறது. இந்த மாதம் 10,000 டன் வந்திருக்கிறது. ஆக, 15,000 டன் சர்க்கரை சர்க்கார் கையிருப்பில் இருக்கிறது. அலாட்மென்ட் போட்டிருக் கிறோம். அவர்கள் அதை எடுத்து கிராம மக்களுக்கும், பொது மக்களுக்கும் விநியோகிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அரசாங்கம் விநியோகிக்கிற 60% சர்க்கரை கூட்டுறவுத் துறை வாயிலாக விநியோகிக்கப்படுகிறதா? அல்லது தனியார் வாயிலாக விநியோகிக்கப்படுகிறதா? தனியார் மூலமாக விநியோகிக்கப்பட்டால் அப்படி யார், யார் வழியாக அது விநியோகிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் நான் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஹோல்சேல் டீலர்களாக நியமிக்கப் பட்டிருப்பவர்கள், கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பவர்களை நியமித்தோம். ரீட்டெய்ல் முறையில் கூட அங்காங்குள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள்மூலம் விநியோகிக்கவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்தோம்.

நான் வருத்தத்தோடு ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். சென்னையில் இருக்கிற டி.யூ.சி.எஸ். இடம் விற்கக் கொடுத்த சர்க்கரையை ஒழுங்காக அவர்கள் விநியோகிக்கவில்லை என்ற புகார் வந்து அங்குள்ள பல புத்தகங்களை எடுத்துப் பார்த்ததில் பொதுமக்களின் புகார் உண்மை என்று தெரிந்து அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

இப்படித் தவறு செய்கிற கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ரத்து செய்வதில் தவறு இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ரத்து செய்வதோடு அவர்கள் மீது நடவடிக்கையும் எடுக்கக் கூடும். அப்படிக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் எந்த இடத்திலாவது இல்லை என்றால் அப்படி இல்லை என்பதற்காக பொது மக்களுக்குச் சர்க்கரை விநியோகம் செய்வது என்பதை நிறுத்தி வைக்க முடியாது. அப்படியில்லாத இடங்களில் வேறு முறையில் விநியோகிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: சர்க்கரை விலை ஏறியிருந்த நேரத்தில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளிலும் மற்ற சில சர்க்கரை ஆலைகளிலும் சர்க்கரை ஏராளமாகத் தேங்கியிருந்தது. அதை அப்போது விநியோகம் செய்திருந்தால் விலை ஏறாமல் குறைக்கப்பட்டிருக்கும். உதாரணமாக, கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் ஏராளமாக தேங்கியிருந்தது. அப்படித் தேங்கியிருந்ததற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மத்திய அரசு எப்படி ஆணை பிறப்பிக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தால் உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தக் கேள்வியை எழுப்பியிருக்கமாட்டார்கள். கூட்டுறவுத் துறைக்கு அல்லது மற்றவர்களுக்கு ஆலைகள் சொந்தமாகயிருக்கலாம். ஆனால் சர்க்கரை எடுத்து விநியோகிப்பதற்கு ஆணை போடுகிற அதிகாரம் டெல்லி அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது, தமிழக அரசிடம் இல்லை. ஒரு ஆலையில் தேங்கியிருந்தாலும் கூட எவ்வளவு எடுத்து விற்கலாம் என்ற உத்தரவு போடவேண்டியவர்கள் மத்திய அரசு. அவர்கள் போடும் உத்தரவிற்கேற்ப இங்குள்ள ஆலைகள் வழங்க முடியுமே தவிர, அவர்களிடம் கையிருப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதால் எந்த சர்க்கரை ஆலையும், கூட்டுறவு ஆலைகளும் தாங்களாகவே எடுத்து விநியோகித்து விடமுடியாது.

திரு. மு. சண்முகம்: இந்த 40% சர்க்கரையையும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்வது என்றிருக்குமானால்—கரும்பை விலைக்கு எடுக்கும்போது ஆலையாளர்கள் விலையைக் குறைத்து அதை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படத்தக்க முறையை உண்டு பண்ணுகிறார்கள், எனவே அதைக் கருத்தில் கொண்டு அந்நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அந்தக் காரணத்திற்காக நாம் அதை மறுத்துவிட முடியாது. 40% வெளிச் சந்தையில் விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹோட்டல்ஸ், பேக்கரிகள் போன்றவைகளுக்கு வெளிச் சந்தையில் மொத்தமாக விற்கப்படுகிறது. பொதுமக்கள் சிலர் சர்க்கரை

1972 மார்ச் 13]

கிடைக்காத நேரத்தில் வெளிச் சந்தையில் வாங்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறபோது வாங்கிறார்கள். முழுமையாக வெளியே போகாமல் எல்லா வற்றையும் அரசாங்கமே எடுத்து முழுவிநியோகத்தையும் அரசே நடத்துவது என்பதில் கொஞ்சம் சிரமம் இருக்கும். இருந்தாலும் மத்திய அரசு என்ன யோசனை சொல்கிறார்கள் என்று பார்த்து அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கும்.

திருமதி·ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த சதவிகிதம் போட்டு மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பது தேவைக்கு ஏற்றபடி போடும் உத்தரவா அல்லது க்வாண்டிட்டிக்கு ஏற்ப உத்தரவு பிறப்பிக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மத்திய அரசு 60% விநியோகிக் கிறார்கள் என்றால், இந்திய முழுவதிலும் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகளில் உள்ள கையிருப்பை கணக்கிலெடுத்து அதில் 60 சதவீதம் விநியோகிக்கிறார்கள். அதில் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் இவ்வளவு இவ்வளவு என்று ஒதுக்குகிறார்கள், ஒதுக்குகிற அதிகாரம் அவர்களிடம் இருக்கிறது. எப்படி ஒதுக்குகிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரியாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சர்க்கரை இனிப்பாக இருந்தாலும் அதன் விற்பனையும் விநியோகமும் கசப்பாகவே இருக்கிறது என்பது அனுபவத்தில் தெரிந்திருக்கிற உண்மை. ஆகவே இந்த சர்க்கரை விநியோகம் முழு வதையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவது நல்லதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி அரசு ஆராயுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சர்க்கரை சுரேந்திரன் அவர்களுக்கு கசப்பாக இருப்பதற்காக வருந்துகிறேன். பட்டினத்தாருக்கு கரும்பு கசந்தது என்றால் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு சர்க்கரை கசக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. முழு விநியோகத்தையும் அரசே ஏற்று நடத்துவது என்பது இப்போது டெல்லியில் நடைபெறுகிற ஆலோசனைக் குழுவின் முடிவைப் பொறுத்திருக் கிறது. அப்படி ஆலோசனை சொல்வார்களேயானால், அரசாங்கம் அதுபற்றி பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நம் மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு சர்க்கரை தேவை? இப்போது எவ்வளவு ஒதுக்கப்படுகிறது? தேவையை விட குறைவாக இருக் கிறதா, என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நம் மாநிலத்தில் கண்ட்ரோல் இருந்த நேரத்தில் எவ்வளவு சர்க்கரைகொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்களோ, அந்த அளவு இப்போதும் கொடுக்கிறார்கள். 40% வெளிச்சந்தையில் விற்கிறார்கள். ஆனால்

வெளிச் சந்தையில் சர்க்கரை ரூ. 3 என்று விற்கப்படுகிறது. நமக்கு 10,000 டன் கொடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சில பேர்கள் தவறு செய்கிறார்கள். தவறு செய்பவர்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நிச்சமாகத் தண்டிக்கும். நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம் என்று ஏற்கனவே தெரிவித்தேன். சென்ற மாதம் கொடுத்த சர்க்கரையில் கூட 5,000 டன் பொது மக்களுக்கு விநியோகிக்க முடியவில்லை. வாங்குவோர் இல்லை என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. விநியோக முறையில் சில தவறுகள் எழுவது இந்த மாதத்தில் தீர்ந்துவிடும் என்று கருதுகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, may I know from the Hon. Minister whether there is any proposal to introduce Bee to prepare sugar and bring down the rate of sugar?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அந்தப் புதிய முயற்சி இந்தியாவிலேயே இப்போது தான் பரிட்சார்த்தமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வெற்றிகரமானதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, தமிழகத்திற்குத் தேவையான சர்க்கரையை தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆலைகளிலிருந்து பெற வேண்டுமானாலும், மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆணைவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள சர்க்கரையை நாமே விநியோகிப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரங்களை மத்திய அரசிடமிருந்து பெறுவதற்கு தமிழக அரசு முற்படுமா? அப்படியில்லையென்றால், இந்த சர்க்கரை ஆலைகளிலே அவர்கள் ஏதாவது மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்களா, எந்த அடிப்படையில் அவர்கள் அந்தக் கட்டுப்பாட்டை செய்கிறார்கள் என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, சர்க்கரை கண்ட்ரோல் மத்திய அரசாங்கம் செய்கிறது. அவர்கள் தான் அதற்கு எக்ஸைஸ் வரி போடுகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கிற சர்க்கரையை வைத்துத்தான் நாம் விநியோகிக்க முடியும். நாமாக நம் மாநிலத்தில் சர்க்கரை இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொண்டு விடமுடியாது. அந்த அதிகாரம் நமக்கில்லை. அந்த அதிகாரம் தேவை என்பதும் மாநில சுயாட்சியில் அடங்கியிருக்கிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறுகிற போது அந்த சர்க்கரை விநியோகம் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்துத்தான் மாநில அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய தேவை மாதத்திற்கு எவ்வளவு? அந்தத் தேவையை நாம் கேட்கும்போது மத்திய அரசு கொஞ்சம் கூட குறைக்காமல் கொடுத்து வருகிறார்களா? அல்லது குறைத்து இருக்கிறார்களா?

1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நமது தேவை எவ்வளவு என்று நாம் கேட்பதற்கு முன்பு அவர்கள் மாதத்திற்கு இவ்வளவு தான் சர்க்கரை என்று அலாட்மென்ட் போட்டுக்கொடுத்து விடுகிறார்கள். நமக்குத் தேவை சுமாராக 15,000 டன் மாதத்திற்கு இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே இப்போது 16 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. 6 ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்றன. அந்த ஆலைகளில் வருஷத்தில் எவ்வளவு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிறார்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தனிக்கேள்வி போட்டால் விவரம் அளிக்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கம் இப்போது சர்க்கரை விநியோகித்தும் கூட, அதைப் பொதுமக்கள் சரியாக வாங்கு வதற்கு முடியவில்லை. போனமாதம் 5,000 டன், 10,000 டன் சர்க்கரை கையிருப்பு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைக் கூட்டுறவுத்துறை விநியோகிப்பதால் தான் இந்த மந்தமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. முன்பு டி.எஸ்.ஓ. அவர்கள் பிரசிடென்ட் அவர்கள் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டதன் மூலம் பொதுமக்களுக்கு சர்க்கரை சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட முறை அனுசரிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ஊராட்சி மன்றத்தின் தலைவர் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டது. அதில் பல தவறுகள் ஏற்பட்டன. பல ஊராட்சிகளிலிருந்து பணம் வந்து சேரவில்லை. அந்த முறையைக் கையாண்டால் அரசாங்கத்தின் பணம் தான் நஷ்டமாகும் என்று கருதுகிறேன். வேறு எந்த வகையில் செய்தால் அது பொதுமக்களுக்கு சரியாகப்போய்ச் சேரும் என்று அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசின் உத்தரவின் பேரில் சர்க்கரை விநியோகிக்கப்படுகிறது. நமக்குத் தேவையான சர்க்கரை இங்கேயே உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, மாகாண சுயாட்சி வந்தால் தான் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப் படும் என்று சொன்னார்கள். இதே மாநில சுயாட்சியை இதர மாநிலங் களுக்கும் தான் கொடுக்கப்படும். ஆகையால், அங்கே உற்பத்தியாகும் இரும்பு, உரம் போன்றவைகளையும் அவர்களே எடுத்துக்கொண்டால் என்ன செய்வது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் சொல்லியது, நமக்கு இருக்கும் சர்க்கரையை நாமே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதா, அதற்குக்கூட மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆணையை எதிர்பார்க்கவேண்டுமா என்று திரு. வகாப் அவர்கள் கேட்டார்கள். இப்போது இருக்கும் ஆணைப்படி மத்திய அரசாங்கம் தான் சர்க்கரை கட்டுப்பாட்டை வைத்து இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு அடிப் படை வைத்து தருகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கிற ஆணையைப் பொறுத்துத் தான் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை தமிழகத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் நாமே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அந்த அதிகாரம் இல்லை. அந்த அதிகாரம் தேவை என்பதும் மாநில சுயாட்சியில் அடங்கியிருக்கிறது என்றுதான் தெரிவித்தேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, சர்க்கரையை விநியோகிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. அதற்கு விலையை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரம் யாரிடத்தில் இருக்கிறது? அகில இந்தியா விலும் ஒரே மாதிரியான விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? காஷ்மீரத்திலே சர்க்கரை விலை குறைவு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரே இந்தியா என்று பேசும் மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு ஒரே மாதிரியான விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டாமா? அதற்கு இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : காஷ்மீரத்தைப் பற்றி எனக்குத் தகவல் இல்லை. ஆனால் இந்தியா முழுவதற்கும் ரூ. 2 என்ற விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டுமென்று ஆணைபோடப்பட்டு, விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வால்பாறை துணைதாசில்தார் அலுவலகத்துக்குக் கட்டடம்

* 462 வினா—**திரு. இ. ராமசாமி :** மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

வால்பாறை துணைத் தாசில்தார் அலுவலகத்திற்குக் கட்டடம் கட்டுவதற் கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை.

A.U.M. Canal in Kanyakumari District.

* 463 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the total area of the A.U.M. Canal in Kanyakumari district fit for boat passage; and

(*b*) the steps taken to extend this boat passage up to Cape Comorin?